

Fullveldisætlan í leysari luft

Javnaðarmaðurin við sjálfstýrishugsjónum, Jógvan Adolf Johannessen, heldur lítið um fullveldisætlanir landsstýrissins. Hann heldur tær vera lítið ítøkiliga og at hanga í leysari luft. Jógvan Adolf er spentur til landsfund Javnaðarflokksins um vikuskiftið, sum fyrri fyrstu ferð verður hildin á Sandoyinni

JOHN JOHANNESSEN

Ikki munnu tað einans vera javnaðarfólk, ið eru spent til landsfund Javnaðarflokksins, sum verður hildin í Skopun um vikuskiftið. Á landsfundinum er væntandi, at flokkurin fer at koma við sínum fyrstu viðmerkingum til Hvítubók.

Jógvan Adolf Johannessen, fyrrverandi tingmaður Javnaðarflokksins úr Sandoyinni, ætlar sær, eins og mong onnur á landsfund, hann hevur sínar greiðu meiningar um Hvítubók, ið hann væntar fer at verða nógv umrødd á landsfundinum.

Bilagt verk

– Eg haldi ikki fullveldisætlanina hjá landsstýrinum vera serliga nevna. Talan er um ov nógv mál, ið hanga í leysari luft, og tí haldi eg, at tað ber til at siga, at ætlanin hongur í leysari luft.

Hvítubók hevur Jógvan Adolf ikki serliga stórt álit á. Hann sigur seg vit væl, at tað eru væl útbúgvir embætisfólk, ið hava evnað bókina til, men hann visir á, at talan er um eitt bilagt verk, og hóast embætisfólkini hava aðrar metingar enn landsstýrið, er ógvuliga torført at muta ímóti, og tiskil er Hvítubók eftir hansara tykki lagað eftir hugsjónum landsstýrissins.

Jógvan Adolf Johannessen visir á, at fullveldissinnaða landsstýrið als ikki hugsar um, at umsitingin fer

at verða nógvar ferðir dyrari, um vit fáa sjálfstýri. Hann visir á, at vit tá fáa hópin av útreiðslum orsakad av ymskum uttanlands-tænastum, ið vit als ikki hava í verandi ríkisráttarlígu støðu.

– Eg haldi, at alt ov lítið verður hugsað um ymskar beinleiðis vansar viðvíkjandi Føroyum sum sjálfstøðugari tjóð. Fólk ynskja bert at fáa fullveldi fyrri einhvønn prís, og eftir mínum tykki er hetta politikkur í leysari luft, sigur ein avgjörður Jógvan Adolf Johannessen.

Tjóðveldismaður á ungum árum

Jógvan Adolf Johannessen sigur, at hann í sínum heilt ungu dögum fjeppaðist eitt sindur uppí Tjóðveldisflokkinum. Men hann visir á, at sá, at hetta ikki var nakað fyrri hann. Tó dylur hann ikki fyrri, at hann altíð hevur verið sjálfstýrissinnaður, og at hann mangan frá flokksfeløgum sínum í Javnaðarflokkinum hevur fingið skotið í skógvarnar, at hann hellir ov nógv á loysingar-bögvín.

Men Jógvan Adolf Johannessen vissar um, at hann altíð hevur verið Javnaðarmaður burturav, hóast hann kanska hevur verið eitt sindur meira sjálfstýrissinnaður enn mong onnur í flokkinum. Hann greiðir frá, at hann fyrstu ferð var á vali í 1962 sum 26 ára gamal. Tá skuldi tú vera 21

ár fyrri at fáa valrætt. Hesa fyrstu ferðina Jógvan Adolf Johannessen var á vali, valdi hann Javnaðarflokkin, og tað hevur hann gjørt síðani. Og áhugi hansara fyrri politikki hevur verið ógvuliga stórur síðani tá.

Á valinum í 1988 varð Jógvan Adolf fyrri ferð valdur á ting, og sjálf-sagt var hetta fyrri Javnaðarflokkin. Har varð hann sitandi í tiggju ár, til hann við seinasta val ikki fekk tingness, hóast hann var nummar fyra á listanum yvir valevni við flestum persónligum atkvøðum, um roknað verður í prosentum samanborið við onnur valdømi.

Eldhugaður

Hóast Jógvan Adolf Johannessen nú er vorðin 63 ára gamal, er hann enn ógvuliga eldhugaður í politikki. Hann hevur sínar greiðu meiningar um politikkin, fórdur verður í Føroyum í dag. Og tá Sosialurin spyr hann, um tað er hugsandi, at hann fer at stilla upp til næsta val, svarar hann, at hetta er nakað, sum lokalfelagið á Sandoyinni má avgera, men verður hann biðin um at stilla upp, so ger hann tað, um hann hevur liv og heilsuna.

Jógvan Adolf er ikki bangin fyrri at leggja fingrarnar ímillum, tá hann verður spurður um ymsk politisk viðurskifti. Og eftirsum Tjóðveldisflokkurin er nógv frammi í løtuni orsak-

ad av fullveldisætlanum og Hvítubók, er hann ikki bangin fyrri at siga sína hugsan um hendan flokk og samgonguna annars. Hann vendir aftur til valið í 1962 og greiðir frá um atburðin hjá Tjóðveldisflokkinum:

– Eftir valið 8. mars í 1962 fingur vit eitt landsstýri við Javnaðarflokkinum á odda. Tað var tá vit fingur fólkapensjónina ígjøgnum. Sjálf-sagt var mótsøðan frá Fólkaflokkinum hörð, men sanniliga var Tjóðveldisflokkurin eisini ógvuliga hart ímóti at fáa eina fólkapensjónsskipan. Tjóðveldisfólk sögdu nevnliga, at hetta fór at seinka loysingini fleiri ár.

Tiskil heldur Jógvan Adolf Johannessen ikki, at Tjóðveldisflokkurin er serliga sosialistiskur, eins og hann sigur seg vera. Hann visir á, at einasti politikkurin hjá Tjóðveldisflokkinum er at fáa loysing, og er hesin flokkur als ikki sinnaður at hjálpa tí »veika«, eins og hann sigur seg gera. Jógvan Adolf skundar sær at viðmerkja, at honum als ikki dæmar at nýta orðið veikur, um arbeiðaran, tí í hansara eygum er hesin nógv hægri í met- um enn til dómis embætisfólk í landsstýrinum og onnur.

Jógvan Adolf Johannessen heldur tað sama vera galdandi fyrri Tjóðveldisflokkin í dag, sum í 1962. Flokkurin setir alt til viks fyrri loysingarpolitikkinum.

Jógvan Adolf Johannessen, fyrrverandi løgtingsmaður

Harafurtur heldur Jógvan Adolf tað vera løgi, at Tjóðveldisflokkurin hevur tveir ráðharrar, ið næstan ongur atkvøður fingur við valið. Her hugsar hann um figgar-málaráðharran og oljumálaráðharran. Eisini visir hann á vinnamálaráðharran, ið er lopin frá flokki til flokk.

Eisini Sjálfstýrissflokkurin fær av at vita frá Jógvan Adolf Johannessen. Hann sigur, at eftir hansara tykki er Sjálfstýrissflokkurin at meta sum ein skaploysingur, ið ongan politiskan lit hevur, men sum bert lagar seg eftir tí politikki, flokkarnir hann er í samgongu við, føra. Sjálfstýrissflokkurin hevur eftir hansara tykki als onga stævn, og kann bert metast sum ein kleppur í føroyskum politikki.

Sjálfstýri innan ríkið

– Hóast eg altíð havi verið rættuliga sjálfstýrissinnaður, merkí hetta ikki, at eg haldi, at vit skulu loysa. Eg haldi tað bera væl til at finna fram til eina loysn innan ríkisfelagsskapin, ið inniber sjálfstýri við ríkisfelagsskapi við Danmark, sigur hann og visir á Bretska kongarikíð, ið fevnir um fleiri sjálfstøðug lond.

– Eg haldi, at limirnir í Tjóðveldisflokkinum líða undir ávisum undirlutakenslum mótevgis dønnum. Tí ynskja hesi fólk fullkomna loysing frá Danmark og einki annað, sigur Jógvan Adolf Johannessen og leggur afturat, at slíkar

kenslur aldri hava bygst honum í barni.

Svikaligar vinnur

Javnaðarmaðurin úr Sandoyinni visir á, at í løtuni byggir samgongan fullveldispolitikkinn á góðar tíðir. Hetta heldur hann ikki kann bera til, tí fiskivinnan er ein ógvuliga svikalig vinna og ikki ber til við vissu at siga, at olja finst í føroysku undirgrundini. Heldur ikki heldur hann tað bera til at vita, hvussu leingi til ber at liva av einari møguligari oljuvinnu, tí ikki bert til at vita, hvussu nógv olja er í føroysku undirgrundini, um nokur er.

– Eg tað eisini vera ógvuliga løgi, tá landsstýrið rósar sær av, at tað hevur gingist føroyska samfelagnum so væl seinasta ári. Metfiskiskapurin og høgu prísirnir eru Várharrar fyrri at takka og ikki landsstýrinum. Og tá hugsað verður um, hvussu góður fiskiskapurin hevur verið og hvussu góðir prísirnir hava verið, so hava vit fingið alt ov lítið burturúr.

– Hóast vit ansa eftir ikki at føra ovurfriskiskap, ið forir til oyðing av fiskastovnum, kann væl henda, at fiskurin bráðliga hvørvur. Tað er heilt vit, at eingin ovurfriskiskapur fór fram tá menn fiskaðu við ongli og steini, men hóast hetta, so hvarv fiskurin summi ár, sigur Jógvan Adolf Johannessen og visir á, at havstreymur og hiti hevur nógv at siga, um nakar fiskur er við Føroyar ella ikki.

Jógvan Adolf Johannessen vónar tiskil, at føroyingar taka annað skinn um bak og fara at føra ein skynsamari politikk. Hann ynsk-ir at enda at bera eina heilsu til øll javnaðarfólk og heitir á tey, um at møta fjølment til landsfundin, ið er tann fyrsti á Sandoyinni. Jógvan Adolf Johannessen vissar um, at hann fer at møta á landsfundinum, og hann ætlar sær ikki at vera heilt kúrrur.

Sendinevndin, sum var og samráðddist um heima-stýrisslógina í Danmark eftir fólkatakvøðuna í 1946